

[Landbrugsministeren.]

heller ikke forsøge derpaa, navnlig ikke efter at Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre har præciseret vor Stilling. Men det, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om, er den politisk opsigtsvækkende Stilling, som det ser ud til at Landstinget ved denne Afstemning vil indtage. Man maa jo gøre sig klart, at hvis det gaar, som det nu ser ud til, at Landstinget stemmer 4. Oktober-Lovens Regler ud af vor Udstykningslovgivning, saa er det første Gang i 12 Aar, Landstinget mod Folketinget og derigennem, kan man sige, mod langt den største Del af Vælgerne standser en meget stor Del af Udstykningen. Man plejer altid at sige, at Landstingets Opgave er at være det prøvende, overvejende Ting i Lovgivningsarbejdet. Det plejer at blive fremhævet meget stærkt som et Argument for Bevarelsen af Landstinget fra den Side, som nu vil stemme saaledes, som det er antydet. Det vil altsaa sige, at Landstinget har den Opgave at standse, hindre eller i hvert Fald udsætte overilede radikale og revolutionære Lovforslag, som Folketinget i ungdommelig Ubesindighed og Letsindighed vilde gennemføre. En saadan Opfattelse af Landstingets Stilling kunde jo forstås, men det, der nu synes at ville ske, er slet ikke det, der er udtrykt i denne Betragtning. Tværtimod, det, som nu ser ud til at ville ske, er, at Landstinget vil indtage den Stilling at standse en Lovgivning, som vi har haft gennem 12 Aar, og som er vedtaget enten enstemmigt af begge Rigsdagens Ting eller i hvert Fald paa hvert eneste Tidspunkt vedtaget med et meget betydeligt Flertal. Og det betyder samtidig, at man standser et meget vigtigt Udstykningsarbejde, som man fra alle Sider eller i hvert Fald hos langt den overvejende Del af Befolkningen erkender er i høj Grad økonomisk fordelagtigt for Befolkningen, standser en Lovgivning, der giver betydeligt Arbejde, betydelig Beskæftigelse i Erhvervslevet. Det er det, der efter min Opfattelse er det opsigtsvækkende i den foreliggende Situation: at det lader til, at Landstinget for første Gang i 12 Aar vil paatage sig en saadan Opgave.

Ordføreren (Hauch): De Udtalelser, der blev fremsat dels af det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), dels af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]), rummede, saa vidt jeg forstod, ikke noget nyt til denne Sags Behandling, og der kan derfor heller ikke være nogen Grund til for mig at gaa ind paa en Imødegaaelse deraf, idet det er

meget mere naturligt at henvise til, hvad der fra vor Side er sagt herom baade i det høje Folketing og her. Jeg tror, Sagen tør siges at være behandlet saa udtømmende, at det neppe vil være muligt at fremføre Synspunkter, som ikke har været gjort til Genstand for en indgaaende Behandling. Jeg ønsker kun at gøre nogle faa Bemærkninger.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds henpegede paa, at den Besiddelsesform, her er Tale om, ikke er Fæste. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem dermed tænker paa Fæste i den gamle Form, saaledes som vi i tidligere Tid har kendt Fæstet, og jeg skal være villig til at erkende, at det finder jeg heller ikke det er. Derimod har jeg forstaaet, at det er et Synspunkt, som den højtærede Landbrugsminister ikke har noget imod at acceptere. Men naar det ærede Medlem saa videre siger, at det er en Form, hvorunder Besidderen nyder ganske de samme Rettigheder, som naar han er Bjer, ja, saa er det for saa vidt rigtigt, saa længe han sidder ved Bruget, men det er derimod ikke rigtigt, naar han vil afhænde det — det ved det ærede Medlem jo god Besked med. Derfor kan man ikke sige, at disse to Brugsformer er lige; Selvejtet har nu en Gang sit særegne Præg, og under Selvejtet har dansk Landbrug bygget sin Udvikling op. Vi nærer Frygt for, at der skal røres ved Hovednerven, dersom man forlader denne Form, som er den naturlige, og jeg kunde sige Flertalsformen for Landbruget her i Landet. Det andet fører til, som jeg ofte har sagt, at Staten kommer til at eje Jorden, og det er vi imod. Jeg har anvendt de Argumenter, som vi har at fremføre i den Henseende, saa mange Gange, og jeg skal skaane det høje Ting for at høre dem paa ny.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det, der her skete, var opsigtsvækkende. Ja, det er opsigtsvækkende. Naar imidlertid den højtærede Landbrugsminister anførte, at det var første Gang i 12 Aar, man her i Landstinget havde indtaget et saadant Standpunkt som det, man indtager nu, er det formentlig, fordi den højtærede Landbrugsminister ikke i Øjeblikket erindrer, hvordan det gik i Fjor, for sidste Aar gik det nemlig ganske paa samme Maade, som det gaar i Aar. Der er i saa Henseende ingen som helst Forskel. Forskellen bestaar deri, at der den Gang var nogle Penge, som man ikke havde faaet Øje paa — jeg tør for Resten sige, at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds ikke var ganske uskyldig i, at man fik Øje paa disse Penge —, og derfor